SVLT

English summary on p. I

het driemaandelijks tijdschrift van de

Studiegroep voor Vreemde Luchtverschijnselen

jaargang 4 , nr. 15 SVL juli 1985

STUDIEGROEP VOOR VREEMDE
LUCHTVERSCHIJNSELEN
(opgericht in 1979)

SVL TIJDSCHRIFT

Direktie en Uitgave : Wim VAN UTRECHT

INHOUD

SVLT 4/15

ABONNEMENT

360,-BF voor 4 nummers of 1 jaar
(steunabonnement vanaf 400,-BF)

Storting op PCR: 000-1194979-36
van: Wim van Utrecht
Oever 28
B-2000 ANTWERPEN

Een kruis in dit vakje ?

☐

Uw abonnement is ten einde!

COPYRIGHT

Alle correspondentie, vragen om informatie, bijdragen en persoonlijke waarnemingen moeten gericht worden aan:

STUDIEGROEP VOOR VREEMDE LUCHTVERSCHIJNSELEN
OEVER 28, B-2000 ANTWERPEN

Een tijdschrift voor de studie van UFO-meldingen

WOORD VOORAF

Het financieel probleem waarop wij in een nota onderaan het editoriaal van voorgaand nummer zinspeelden, is van de baan. Dhr. Marc BROUX, voorzitter van UFO 21, stortte een aanzienlijke som geld op onze postcheckrekening. Onze werkzaamheden kunnen dus naar behoren worden voortgezet. Wij willen Dhr. BROUX langs deze weg van harte bedanken voor dit zeer gulle en geapprecieerde gebaar.

Vrij onverwacht is er echter een nieuw probleem komen opdagen waaraan ditmaal persoonlijke redenen ten grondslag liggen. Voor een periode van ten minste één jaar verkeert de ondergetekende niet langer in de mogelijkheid om zich dagelijks met UFO-onderzoek bezig te houden. Wij vragen u daarom begrip te tonen wanneer het tijdschrift niet tijdig bij u in de bus valt. Op het einde van volgend jaar hopen wij de situatie terug in handen te hebben. In de tussentijd zullen vertragingen van één à twee maanden onafwendbaar zijn, waarvoor uiteraard onze oprechte excuses. Wij vermoeden evenwel dat deze vooraf aangekondigde vertragingen u eerder zullen bevallen dan de meer drastische maatregelen die we eerst meenden te moeten doorvoeren. Korte tijd hebben we namelijk gedacht aan de uitgave van een jaarverslag of een dubbel nummer dat twee maal per jaar verschijnt, maar daarvan werd uiteindelijk toch afgezien.

Los van deze administratief-technische problemen zijn wij erg optimistisch voor wat de toekomst van onze studiegroep betreft. De afgelopen maanden mochten wij van verschillende medewerkers en correspondenten bijzonder interessante dokumenten ontvangen. Hun bijdragen zullen zeker de aandacht krijgen die ze verdienen.

Zoals u weet is het nooit onze bedoeling geweest om met SVLT in een commercieel circuit te geraken. Wel willen we een gespecialiseerd tijdschrift uitgeven dat betrouwbare en gekontroleerde informatie brengt over een uniek onderwerp dat doorgaans gebrekkig en gekleurd wordt voorgesteld. Belangrijk voor ons is dat de gegevens die we nu verzamelen en presenteren een betrouwbare bron van informatie vormen voor de onderzoekers die na ons komen. De uitvoerige bronvermeldingen aan het einde van elk artikel zorgen ervoor dat alle gepubliceerde gegevens opnieuw geverifieerd kunnen worden. Het uitbouwen van een betrouwbare basis voor toekomstig onderzoek is een ambitieuze taak en het zal onze lezers niet ontgaan zijn dat de "ufologen" deze verantwoordelijk gewoonlijk te licht opvatten.

Wim VAN UTRECHT

(Antwerpen, 5 augustus 1985)

STATISTIEK IN DE UFOLOGIE

Henry KAMPHERBEEK

Het feit dat over UFO's niet zeer veel exacte, cijfermatige informatie beschikbaar is stoort veel onderzoekers die dan ook proberen het UFO-verschijnsel in een exact kader te plaatsen; onder meer door statistisch onderzoek te plegen.

STATISTIEK

In de UFO-literatuur is een redelijk groot aantal statistieken te vinden die een goed beeld geven van het beschikbare gevallen-materiaal.
Juist de beschikbaarheid van het materiaal is een groot probleem in de ufologie, een groot deel van het gevallenmateriaal is niet bekend, en daardoor kan een statistiek alleen worden gemaakt over de relatief kleine groep van gevallen die ook zijn gerapporteerd, een statistiek kan in feite alleen tonen dat x % van de **bekende** gevallen eigenschap y hebben, dat kan iets heel anders zijn dan de stelling dat x % van de gevallen (laat staan van de **UFO's**) eigenschap y vertoont, het lijkt de moeite waard hier nader op in te gaan.

UFO'S EN UFO-MELDINGEN

Als iemand een vreemd luchtverschijnsel waarneemt is het lang niet zeker dat dit verschijnsel gemeld zal worden, er zijn 3 categorieën van oorzaken denkbaar voor het niet (of juist wel) melden van een geval:

1- Het karakter van de waarneming weerhield de getuige van melden, bijvoorbeeld omdat het geval te belachelijk is.

2- De getuige is door persoonlijke eigenschappen of omstandigheden niet geneigd tot melden.

3- De getuige kon zijn verhaal nergens kwijt.

Kortweg: waarneming, waarnemer, publiek.

De mogelijkheid dat een geval niet gemeld wordt omdat het te belachelijk is, is al vaak genoeg in de literatuur vermeld, de groene-mannetjes verhalen zijn voor veel mensen te belachelijk, het is een heel redelijke (hoewel niet bewijsbare) hypothese dat daardoor bijv. entity-verhalen ondervertegenwoordigd zijn in de statistieken.
Maar hoe staat het met de wat minder "sterke" verhalen ?
Het is heel goed denkbaar dat de kleur van een object de rapportagekans beïnvloedt, zeker is het niet, maar het is wel heel goed denkbaar en als het zo is zullen de statistieken over kleuren van UFO's vrijwel waardeloos zijn, oppassen dus!

De 2de categorie (persoonlijke eigenschappen/omstandigheden van de getuige) hangt samen met gegevens als beroep e.d., ook is het denkbaar dat karaktereigenschappen een rol spelen, weer een illustratie: uit de Amerikaanse literatuur is het bekend dat piloten uit de USA in het verleden een enorme weerstand hadden tegen het melden van UFO-waarnemingen, debet hieraan zou de regeringspolitiek inzake UFO's (debunking-politiek) zijn geweest, het zal duidelijk zijn dat in deze situatie piloten ondervertegenwoordigd raken in statistieken over de professie van getuigen.

De 3de categorie (de getuige kan zijn verhaal niet kwijt) hangt nauw samen met de aanwezigheid van onderzoekers. In een gebied waar veel onderzoekers wonen is de kans veel groter dat gevallen bekend worden dan in een gebied waar vrijwel niemand zich voor UFOlogie interesseert, als men nu op een landkaart zou gaan intekenen waar/hoeveel gevallen zijn gerapporteerd kan men makkelijk tot de indruk komen van een "venstergebied" (gebied met verhoogde "UFO-activiteit"), terwijl dit verhoogde aantal berichten ter plaatse misschien alleen maar veroorzaakt wordt door de grote activiteit van onderzoekers in het "venstergebied".

Ik heb tot dusver veel woorden gebruikt als "misschien", "wellicht" e.d., dit komt doordat het hierboven geschetste vertekeningsgevaar m.b.t. statistieken (nog) niet behoorlijk getaxeerd kan worden.
Dat het vertekenings-gevaar bestaat en zeer zeer groot is, is iets waarvan ik overtuigd ben, (en ik ben daarom somber gestemd over de bruikbaarheid van veel statistieken), het is zaak na te denken over manieren om dit gevaar in te schatten, laten wij allereerst het begrip "rapportagekans" introduceren, waarvoor ik de volgende definitie opstel:

Rapportagekans is de kans dat een verschijnsel met gegeven eigenschappen wordt gerapporteerd bij de juiste personen of instanties.

Mij interesseert alleen de UFOlogische toepassing van dit begrip, tevens houdt deze definitie stilzwijgend de veronderstelling in dat de juiste personen of instanties ook op de goede manier omspringen met het gemelde, anders waren zij immers geen juiste personen of instanties.

Wat bepaalt de rapportagekans ?

Dat moeten wij ons afvragen voor alles waarbij de 3 bekende categorieën, die ik al eerder noemde (waarneming, waarnemer, publiek) een rol spelen, maar laten wij eens kijken naar zaken die niet bij deze 3 categorieën zijn in te delen, dan moet ik onmiddellijk denken aan publicaties van schrijvers als Persinger (1), Accetta (2) e.d., die voorzichtig melden dat er een statistisch verband lijkt te bestaan tussen hoeveelheid UFO-meldingen en geofysische eigenschappen/gebeurtenissen. Het is niet redelijk aan te nemen dat een getuige eerder een UFO zal melden omdat de plek van de waarneming bepaalde geo-fysische eigenschappen heeft, en factoren

als beschikbaarheid van onderzoekers of andere informatiekanalen of persoonlijke eigenschappen van de getuigen zullen al evenmin een rol spelen. Als dus op plaatsen met specifieke geofysische eigenschappen over het algemeen duidelijk meer waarnemingen worden gedaan lijkt het redelijk aan te nemen dat het verband (mits juist berekend etc., etc.) werkelijk bestaat.

Ik vermeld deze onderzoekingen van Persinger en Accetta om aan te tonen dat er soorten van statistische gegevens zijn die kennelijk vrij zijn van het gevaar van vertekening door eigenschappen van het meldingsproces, die dus *geen invloed hebben op de rapportagekans; geofysische* eigenschappen staan in principe helemaal los van het meldingsproces, het zou misschien wat anders worden als een gebied uitdrukkelijk bekend is als "UFO-gebied" cq. "bijzonder" gebied, ik denk in dit verband aan de Hessdalen-vallei in Noorwegen waar men waarnemingsposten heeft ingericht voor UFO-waarnemingen, zodat verschijnselen aldaar een grotere kans maken gezien te worden.

De meeste informatie die wij over UFO's hebben loopt echter veel groter gevaar door allerlei factoren vervormd te worden, en dan wordt de vraag naar de rapportagekans nijpender, ik heb ook geen kant-en-klare techniekom in iedere situatie de rapportagekans te voorspellen en het lijkt mij dat onderzoek in deze richting zeker gerechtvaardigd is, men zou bijvoorbeeld de volgende 2 suggesties kunnen uitwerken:

1. Het is een bekend verschijnsel dat sommige gevallen zeer snel gemeld worden, terwijl sommige gevallen pas na tientallen jaren boven water komen, bij deze gevallen zal vaak een grote weerzin tegen het melden van het geval aanwezig zijn geweest, kortom: een geval met een lage rapportagekans, men zou deze gevallen met gevallen die direkt worden gemeld (uit dezelfde streek en tijd) moeten vergelijken om eventueel factoren te vinden die deze lagere rapportagekans verklaren.
2. Bij kaarten met geografische verdelingen van UFO's zou men andere kaarten moeten leggen met bevolkingsdichtheid, aanwezigheid van onderzoekers e.d. om te constateren in hoeverre deze gegevens onderling samenhangen.

Dit zijn maar 2 suggesties en zij dienen in de 1ste plaats als voorbeelden voor onderzoeksthema's, er valt op dit gebied nog veel uit te zoeken en ik vraag mij af of onder de lezers ook nog ideeën hieromtrent leven, in elk geval hoop ik duidelijk te hebben gemaakt dat statistisch onderzoek naar gegevens die een rol (kunnen) spelen in het meldingsproces met grote reserve dient te worden benadert, maar dat statistisch onderzoek niet per se hopeloos hoeft te zijn.

NOTEN

(1) ACCETTA, J.S.: "A search for possible causal associations between UFOs and perturbations in recorded geophysical data", Journal for UFO Studies Nr. 2 (1980), pp. 72 e.v.
(2) PERSINGER, M.A.: "Predicting UFO events and experiences", MUFON Symposium Proceedings, 13(1982), pp. 33 e.v.

FYSISCHE ASPEKTEN

SPOORGEVALLEN IN BELGIË - I

EEN OVERZICHT EN SYNTHESE VAN DE BELGISCHE CE II-RAPPORTEN

Wim VAN UTRECHT

INLEIDING

In de UFO-controverse nemen de gevallen waarbij fysische effekten werden genoteerd een bijzondere plaats in. De meest uitgesproken fysische effekten zijn de sporen op de grond en de ontdekking van substanties. Het zijn dergelijke voorvallen die het onderwerp uitmaken van deze studie.

Het belang van de spoorgevallen bij de theorievorming omtrent de oorsprong van het UFO-verschijnsel zal niemand ontkennen. Het is zowat het enige houvvast dat de UFO-onderzoeker af en toe de kans biedt om iets substantiëlers uit de UFO-rapporten te weerhouden.

Het aantal spoorgevallen laat vermoeden dat het verschijnsel niet enkel toe te schrijven is aan de verbeeldingskracht van de getuigen, maar dat het van materiële aard is en kan interfereren met zijn omgeving. Maar... hoe betrouwbaar zijn die spoorgevallen als we ze afzonderlijk bekijken ? Zijn ze goed gedokumenteerd ? Zijn ze wel zo bewijskrachtig als sommigen ons willen doen geloven ? Een analyse van de Belgische spoorgevallen leverde een trieste balans op die niet afwijkt van gelijkaardige studies in het buitenland.

Bij het uittypen van het chronologisch overzicht dat de hoofdbrok vormt van dit artikel, hebben wij steeds dezelfde werkwijze aangehouden: eerst volgt een beschrijving van het betreffend geval met onmiddellijk daaronder (tussen rechte haakjes) de geciteerde bron, dan volgt een kommentaar afgerond met een SVL-evaluatie.

De tekst van het artikel is grotendeels geïnspireerd op de studie "Belgique. Cas avec Traces" geschreven en gepubliceerd door Jacques BONABOT in het Bulletin du GESAG n° 79 (maart 1985), pp. 7-17.

DEFINITIE

De meldingen die in dit artikel werden opgenomen voldoen aan de definitie die de Italiaanse onderzoeker Maurizio VERGA aan een spoorgeval geeft, zijnde:

Elke gebeurtenis waarbij de ontdekking van sporen op grond (vegetatie en andere materialen) en/of de ontdekking van substanties, ongeacht hun aard en consistentie, in verband gebracht werd met wat in de omgang bekend staat als het "UFO-fenomeen", zowel wanneer er melding gemaakt werd van zo'n manifestatie als wanneer die alleen maar verondersteld werd. Het verband tussen dit voorval (waargenomen of niet) en de ontdekking van sporen kan gelegd zijn door zowel getuigen als door onder-

zoekers of personen die met het geval niets te maken hebben.

Werden in dit overzicht niet opgenomen:

- de meldingen waarbij fysiologische effekten gerapporteerd werden,
- de meldingen waarbij E.M.-effekten gerapporteerd werden.

CHRONOLOGISCH OVERZICHT

1 1811 ANTWERPEN

1811 (maand niet genoteerd): Antwerpen, België. Een vuurbol ontplofte in de lucht boven deze stad en een gelatine-achtige substantie viel op de grond.

[DELAIR, Bernard J.: "UFOs: Whence and why ?" in Awareness, herfst 1976 (Vol 5, n° 1), p. 7 & UFO Register: 1971, n° 2, p. 5]

KOMMENTAAR
Er zijn ons geen verdere details bekend. Een natuurlijke anomalie (ongewone meteoor) mag niet uitgesloten worden. Identieke voorvallen werden o.a. ook gerapporteerd in Italië (1652), India (1718) en New York (1846). Bernard DELAIR, de Britse onderzoeker die het voorval uit Antwerpen vermeldt, geeft geen bronverwijzing.

▷ **SVL EVALUATIE:** ONVOLDOENDE (-METEOOR)

2 02.11.1819 BLANKENBERGE

Annals of Philosophy, 16-226:
Die 2de november van 1819 - een week voor de zwarte regen en de aardbeving van Canada - viel er te Blankenberge een rode regen. Zand ? Twee chemici uit Brugge concentreerden 144 ons van de regen tot 4 ons - "geen bezinksel". Maar de kleur was zo opmerkelijk dat het zich zou afgezet hebben als er zand in zat en de substantie uiteengetrokken werd i.p.v. geconcentreerd. Er werden experimenten verricht en verschillende reageermiddelen veroorzaakten bezinksels, maar andere dan zand. De chemici concludeerden dat het regenwater kobaltzouten bevatte - wat niet erg verrassend is: dit geldt voor vele substanties die door schepen op de Atlantische Oceaan worden meegevoerd. Wat het ook geweest mag zijn, volgens de "Annales de Chimie, 2-12-432", was de kleur rood-violet. Voor verdere scheikundige reakties, zie: Quar. Jour. Roy. Inst., 9-202, en Edin. Phil. Jour., 2-381.

[FORT, Charles: The Book of the Damned, uitg. Ace Books, New York - 1941, p. 47.]

KOMMENTAAR
De val van gekleurde regens (meestal rood) wordt in kronieken en meteorologische publikaties tamelijk regelmatig gemeld. Er werden verschillende verklaringen naar voren geschoven, maar geen afdoend antwoord voor alle gevallen werd voor zover wij weten nog niet gevonden. Sommige "regens van bloed" zijn ongetwijfeld veroorzaakt door woestijnzand dat door wervelwinden de lucht werd ingetild en later met regenbuien terug op aarde terechtkwam. Bij andere gevallen wordt er gedacht aan minuscule organismen, zoals groenwieren (Protococcus fluvialis) en infusiediertjes, die op dezelfde wijze opgetild en meegevoerd werden naar andere streken. Ook de eitjes en het uitzwetingsvocht van insekten worden voor sommige "regens" verantwoordelijk geacht.

▷ **SVL EVALUATIE:** = NATUURLIJKE ANOMALIE

3 1909 ADINKERKE

Ted Philips vermeldt in Trace Cases, en vervolgens in Physical traces associated with UFO sightings (CUFOS, 1975, p. 108) dat er in België een foto gemaakt werd van een spoor. De auteur geeft geen enkele referte die toelaat om een onderzoek te ondernemen. Dit geval komt ook voor in UFOCAT onder de serienummers 64152 en 82712.

[BONABOT, Jacques: "Belgique. Cas avec traces" in Bulletin du GESAG n° 79 (maart 1985), p. 8.]

KOMMENTAAR
Geen enkel aanvullend detail is ons bekend

▷ **SVL EVALUATIE:** ONVOLDOENDE

4 08 OF 09.1946 OF 1947 VROUWENEEKHOEK, SINT-NIKLAAS

Een gebeurtenis die zou plaatsgevonden hebben in Sint-Niklaas, werd op 22 oktober 1971 aan de GESAG gerapporteerd door een privé-onderzoeker die zich nu niet meer voor UFO's interesseert:

In 1946, of 1947, in de loop van de maand augustus -of september-, rijdt een jongeman van 19 jaar met zijn fiets door het gehucht Vrouweneekhoek. Hij keert terug van een bezoek aan zijn kameraad en is op weg naar huis. Geïnteresseerd als hij is in alles wat met elektronica te maken heeft, draagt hij een radio op zijn bagagerek.
Het is ongeveer 20u30 wanneer hij plotseling een krakend geluid hoort aan de zijkant van de weg. Hij houdt halt en bemerkt een wezentje van 0,9 m à 1 m grootte, gekleed in een soort "harnas". Erachter bevindt zich een voorwerp dat gelijkt op twee schotels die met de randen tegen elkaar werden gekleefd.
Naast dit voorwerp staat er een tweede wezen. Dit laatste breekt een acaciatak doormidden waarvan de getuige de diameter schat op 3 centimeter!
Opgeschrikt door deze vreemde verschijning, valt de jongeman van zijn fiets en blijft hij een ogenblik geparalyseerd liggen.
Vervolgens zet hij zijn weg verder, maar na 20 meter te hebben afgelegd, keert hij zich terug om: de twee schepseltjes begeven zich naar het voorwerp en verdwijnen langs de onderkant, de gebroken acaciatak nemen ze mee.
Op de plaats van de verschijning vond men een verkoolde trapeze-vormige afdruk in het gras, waarvan de basis aan de ene kant 10 centimeter bedroeg en aan de andere kant 40 centimeter. Het spoor strekte zich uit over verschillende meters.

[BONABOT, Jacques: "Vreemde verschijnselen boven Vlaanderen (deel 5)" in SVLT n° 3/12 (oktober 1984), p. 16 & Bulletin du GESAG n° 77 (september 1984), p. 2.]

KOMMENTAAR
In SVLT 3/12 bekommentarieert Jacques BONABOT dit incident als volgt:

"De onderzoeker die ons dit incident rapporteerde is in de loop van 1971 ter plaatse geweest maar, daar waar het fenomeen zich zou voorgedaan hebben, bevindt zich nu een appartementsgebouw. Aangezien de identiteit van de getuige ons bekend is, werd er door de Antwerpse afdeling van de S.P.W. (Studiegroep voor Progressieve Wetenschappen) een onderzoek ingesteld, maar zonder resultaat.
Dit interessante geval diende daarom in de Belgische dossiers geklasseerd te worden als "onvoldoende".
Ted Philips citeert het oppervlakkig in Physical traces associated with UFO sightings (CUFOS, 1975) p. 103."

▷ **SVL EVALUATIE:** ONVOLDOENDE (-INTERESSANT)

5 03.1947 WULVERGEM

In het kader van een enquête betreffende een vreemd licht in het zuidelijk deel van de provincie West-Vlaanderen, vernam Leo SANDERS van getuige Danny DEPUYDT de volgende geschiedenis.
"Een jachtopziener vertelde mij dat hij dertig jaar geleden, op een nacht, samen met een collega, op een vuurbol had geschoten die zich over een grasachtig terrein voortbewoog. Het eerste schot trof het verschijnsel niet maar het tweede was wel raak en veroorzaakte een ontploffing van de bol. De volgende dag zagen ze op de plaats van zijn verdwijning een cirkel van verkoold gras."

[BONABOT, Jacques: "Belgique. Cas avec traces" in Bulletin du GESAG n° 79 (maart 1985), p. 9.]

KOMMENTAAR:
Na kennis te hebben genomen van dit geval dat opgenomen was in het GESAG-dossier over de zaak"Wulvergem-11/09/1977" (zie SPW-tijdschrift UFO INFO n° 2/5 op p. 3), besloot GESAG-correspondent Paul CARISSIMO een diepgaand onderzoek in te stellen. In een brief van 7 november 1977 deelde hij de uitslag van zijn enquête mee aan Jacques BONABOT:

"Als aanvulling bij de informatie over Wulvergem heb ik de fameuze jachtopziener opgezocht die op een UFO zou geschoten hebben.
Ik heb hem gemakkelijk kunnen terugvinden omdat hij als jachtopziener gewerkt heeft voor enkele van mijn vrienden. Hij heeft zondermeer toegegeven

dat heel die UFO-geschiedenis een puur verzinsel was van zijn kant en dat hij een grap had willen uithalen. Weeral een mooie geschiedenis die in elkaar klapt."

▷ **SVL EVALUATIE:** =MYSTIFIKATIE

6 08.1947 JALHAY

Het geval van Jalhay vindt zijn oorsprong in een dokument dat Dhr. Roger LORTHIOIR in de loop van 1965 aan de GESAG adresseerde. In de tekst van het dokument staat echter abusievelijk "Jalais" vermeld i.p.v. "Jalhay". Wij citeren:

"In augustus 1947 bevond de Heer Dessily zich in de omgeving van Jalais (nabij Huy) toen hij dichtbij een boerderij een aantal mensen zag samenstromen.
Eén van de boeren zag wit van schrik en vertelde over zijn avontuur met het 'ding'.
'Het voorwerp zette zich neer in mijn tuin, daarna is het weggevlogen,net toen ik op het punt stond om de rijkswacht te verwittigen.' De Heer Dessily, maar ook andere getuigen, zagen een groot rond spoor, verbrand en met een diameter van 15 m. De cirkel was zeer precies, 'als met een mes uitgesneden' volgens de woorden van Dhr. Dessily, sommige planten waren maar half verkoold."

[BONABOT, Jacques: "Jalhay. Août 1947" in Bulletin du GESAG n° 75 (maart 1984), p. 5.]

Dhr. DESSILY, student en 20 jaar oud ten tijde van de gebeurtenissen, bevestigde op 23 augustus 1971, in een telefoongesprek met Dhr. BONABOT, dat hij in de jaren veertig inderdaad een ongewoon spoor had gezien.

"In die periode, juli-augustus 1946 of 1947, was ik op vakantie in de streek van Verviers alwaar ik met mijn fiets wat rondreed en lange tochten maakte. Het weer en het landschap waren magnikfiek. Het was een student van de Katholieke Universiteit te Leuven die me het voorval signaleerde toen hij in de buurt van Jalhay kwam. Ik herinner me zijn identiteit niet meer maar het moet een apotheker zijn.
Ik heb een cirkel van 15 meter diameter gezien. De vegetatie, t.t.z. de weide, was verbrand. De grens tussen de groene zone, waar er bladgroen was en het verkoolde gedeelte was als met een mes uitgesneden. Het is mogelijk dat de rijkswacht van het incident op de hoogte werd gebracht.
Wat de exacte plaats betreft, het is me niet meer mogelijk om die nog te herinneren of op kaart te lokaliseren. Als ik destijds van dergelijke verschijnselen op de hoogte was geweest dan had ik metingen verricht en foto's genomen. Het enigste detail dat ik weerhouden heb was de aanwezigheid van een landbouwmachine in de buurt van een helling."

[BONABOT, Jacques: "Jalhay. Août 1947 in Bulletin du GESAG n° 75 (maart 1984), pp. 5-6.]

KOMMENTAAR
In het Bulletin du GESAG n° 75 preciseert J. BONABOT:

"Het lijdt geen twijfel; Dhr. Dessily is een bezonnen man, zijn manier van praten en de evenwichtigheid van zijn getuigenrelaas tonen dit aan. Hij heeft niets twijfelachtigs of sensationeels aan het originele bericht toegevoegd. Merk op dat hij noch de getuigen, noch de 'boer die wit zag van schrik', gezien heeft. Hieromtrent kan hij niets bevestigen of ontkennen. Alleen het spoor was voor hem een feit."

Voegen we hier nog aan toe dat Dhr. DESSILY in 1972 een belangrijke funktie uitoefende binnen het Belgische wetenschappelijke milieu.
Een vraag om meer informatie, gericht aan de rijkswacht van Jalhay, werd op 2 februari 1972 door de kommandant van Verviers als volgt beantwoord:

"De archieven van de brigade worden na 20 jaar vernield en het spijt me dat ik u niet kan informeren over het voorval dat u in de bijlage van uw brief aanhaalt.
Ik heb de Burgemeester en de Sekretaris van die gemeente gekontakteerd, beiden waren destijds in dienst.
Geen van hen, ook de oudere inwoners van de gemeente niet, hebben weet van deze feiten."

Heeft de leerling-apotheker een grap willen uithalen met zijn collega-student door zelf een spoor te fabriceren of door een conventioneel spoor (stookplaats bijvoorbeeld) aan te duiden en er een geheimzinnig verhaal rond te weven ?
Twee elementen pleiten tegen deze veronderstelling. Ten eerste is er de

betrouwbare beschrijving van wat werkelijk een ongewoon spoor lijkt te zijn (een precies uitgesneden cirkel van 15 m diameter) en ten tweede is er het feit dat Dhr. DESSILY in 1947 nog niets afwist van het verschijnsel "vliegende schotels", zodat een voor hem bedoelde grap over dit onderwerp niet voor de hand lag. Bedenk dat amper twee maanden voor het spoorgeval van Jalhay, de "eerste" vliegende schotels gerapporteerd werden (24 juni 1947), en dat die feiten aanvankelijk weinig ruchtbaarheid kregen buiten de Verenigde Staten. Toch blijven er wat dit spoorgeval betreft te weinig gegeven voorhanden die werkelijk mysterieus zijn.

▷ **SVL EVALUATIE:** ONVOLDOENDE

7 ZONDAG.10 OF 11.1951 TERREST

Het relaas dat volgt is een samenvatting van een gesprek tussen de Heer H. en twee onderzoekers van de Brusselse SOBEPS (de Heren COLLEN en VERTONGEN) Luc DEVINCKE typte de tekst van het interview uit, en stuurde daarvan in oktober 1982 een exemplaar op naar SVL en GESAG. Het interview gebeurde in 1977.

Rond het einde van 1951 (waarschijnlijk oktober of november, de getuige herinnert het zich niet meer precies) kwam de Heer H. terug van een bezoekje aan zijn ouders die destijds in Houthulst woonden. Het was ongeveer 22.15 u en zijn vrouw vergezelde hem.

In het dorp van Terrest aangekomen zagen ze plots een rode vuurbol in de lucht. Deze kwam uit het zuiden, en aanvankelijk leek het erop dat hij recht op de getuigen zou neerkomen. Maar toen de bol ongeveer tot op 20 m hoogte was gedaald, kwamen er vier landingspoten uit en landde hij op ongeveer 25 m van de getuigen, in het midden van de Sleepstraat. Het merkwaardige toestel had de vorm van een typische vliegende schotel; bol van boven en onderaan meer afgeplat. Door de intense hitte die het uitstraalde was het bijna onmogelijk om dichterbij te komen. Toen H. niettegenstaande de bezwaren van zijn echtgenote toch probeerde het tuig te naderen, schoot er bij elke stap die hij voorwaarts deed een rode lichtstraal uit het midden van het voorwerp. Die stralen hadden een doorsnede van ongeveer 15 cm en raakten de grond op circa 10 m afstand van zijn voeten.

De getuige vertelt ook hoe het toestel kort voor de landing zichzelf opende als een St.-Jacobsschelp. Uit het binnenste straalde een intens rood licht waaruit zeven wezens tevoorschijn kwamen, elk zo'n 80 cm groot. Ook die wezens waren vuurrood van kleur. De getuige: "Volgens mij droegen ze geen kleren ; dat was gelijk een vel dat over hen was". Ze hadden een groot "papachtig" hoofd, grote oren en hun ogen geleken op putjes. De heer H. herinnert zich dat één van de dwergen met zijn vingers over een landingspoot wreef. Er waren er ook enkele die op de boord van het toestel zaten. Het leek alsof ze hun voertuig controleerden. Nadat één van de wezens teken deed om terug in te stappen, steeg het voorwerp vertikaal op, tot het op zo'n 100 m gekomen was. Op die hoogte wijzigde het zijn richting en vloog schuin verder, richting oost. Het toestel zou ongeveer 20 sekonden op de grond hebben gestaan. De dwergen hadden zich nooit agressief getoond Volgens de geïnterviewde getuige was de lichtstraal eerder als een waarschuwing bedoeld.

Op het ogenblik van de gebeurtenissen liep de plaatselijke filmzaal leeg zodat ook nog andere personen de gelegenheid hadden om een rood lichtschijnsel waar te nemen. Het eigenlijke voorwerp zouden de filmgangers niet hebben opgemerkt.

Op de plaats waar het toestel was geland werden er vier zwartgeblakerde indrukken in de kiezel gevonden. Het betrof vier ovale sporen, elk met een doorsnede van circa 15 cm. Samen vormden ze een vierkant met zijden van ongeveer 1,5 m lengte. De dag nadien verwittigde de Heer H. de rijkswacht van het nabijgelegen Klerken.

[VAN UTRECHT, Wim: "'Nabije Ontmoetingen' met nare gevolgen" in SVLT n° 2/5 (januari 1983), p. 13 & "A Close Encounter with unpleasant consequences: spectacular landing, with UFOnauts, at Terrest, West Flanders, in 1951" in Flying Saucer Review Vol. 28, No 4 (maart 1983), p. 25. De tekst hierboven wijkt enigszins af van het originele artikel in SVLT 2/5.]

In het interview dat de SOBEPS-onderzoekers van de getuige afnamen heeft deze laatste het geregeld over de gezondheidstoestand van zijn vrouw. Deze zou na het incident sterk achteruit zijn gegaan. Of er een verband bestaat met de verschijning van het onbekende voorwerp en de vele operaties die de vrouw vanaf 1965 moest ondergaan, weet hij niet zeker. Hij herinnert zich wel dat zij tijdens de gebeurtenissen zelf beefde van schrik en dat zij m.b.t. haar menstruatie ongewoon veel bloed verloor.

Ter illustratie lichten we nog een kort fragment uit het 17 bladzijden tellend interview:

Collen B.: Maar, waart ge daar dicht bij als het neergekomen is ?

Getuige H.: Op ongeveer 25 m. Ik kon niet dichterbij.

C.: Je kon niet dichterbij ?

H.: Nee, en mijn vrouw had schrik. Ze is sedert die tijd nooit meer goedgeweest.

C.: En wat was de oorzaak van die angst ?

H.: Die vlam. En ik wilde dichterbij gaan. Uit nieuwsgierigheid, maar het ging niet... en dat deksel ging open !

C.: Op de grond ? Beneden ?

H.: Wat bedoel je ? Nee, op de grond! En dat heeft zich op de grond gezet. En dat deksel is opengegaan. En dat stond op vier poten. Licht zichtbaar door de gloeiende warmte. Gelijk een bol vuur. En toen zijn er zeven kabouters uitgekomen. Drie uit, en vier op de boord. -----

KOMMENTAAR

Deze spektakulaire melding is, voor zover wij weten, nooit het onderwerp geweest van een verder doorgedreven onderzoek. Alles wat we hebben is het op band geregistreerde interview dat onze medewerker Luc DEVINCKE uittypte. In die tekst komen veel herhalingen voor waardoor het mogelijk wordt om het relaas op tegenstrijdigheden te controleren. Over het algemeen is de tekst zeer evenwichtig, enkel m.b.t. de sporen is er enige onduidelijkheid.

Op vier verschillende plaatsen beweert Dhr. H. dat het "toestel" sporen naliet. Achtereenvolgens geeft hij hierover de volgende details:
(1) "een vierkante tole op het gras",
(2) "In de gravé...indrukken ter grootte van een koeiepoot...ovaal...gelijk matig verdeeld... gelijk in een vierkant...ongeveer 15 cm zó en 10 cm in de breedte...langwerpig...op ongeveer 1,50 m van elkaar...ingedrukt...De putjes waarin hij gestaan had waren zwart...volgens mij door de warmte"
(3) "Er waren geen achterblijfsels. Juist dat van die poten",
(4) "Ik heb dat gezien met mijn zaklamp...'s anderendaags ben ik nog gaan kijken."
(De puntjes in deze citaten geven weggelaten gedeelten weer.)

Tussen beschrijvingen (1) en (2) is er een duidelijke discrepantie m.b.t. de bodem waarop de sporen gevonden werden. Eerst spreekt de getuige over "gras" even later over "gravé" (kiezel). Hierbij dient evenwel opgemerkt dat de uittyper van het interview een vraagteken plaatste achter beschrijving (1), vermoedelijk omdat hij op die plaats moeite had met het West-Vlaamse dialect van Dhr. H. en bijgevolg twijfelde aan de juistheid van zijn interpretatie.

Hoe betrouwbaar zijn de details die Dhr. H. zich in 1977 (26 jaar na de "feiten") herinnerde ? De getuige was toen bijna 70 jaar oud...
Als we afgaan op onze ervaring met dergelijke getuigenissen, dan bestaat daaromtrent geen enkele zekerheid. Een eenvoudige methode om te weten te komen hoe goed een getuige zich een waarneming voor de geest kan halen, bestaat erin om hem een beschrijving te vragen van de weersomstandigheden of van het aspekt van de maan op de dag in kwestie. Zulke gegevens kunnen nadien op hun exactheid gecontroleerd worden. Bij het geval van Terrest ontbreekt echter de juiste datum.

Omdat we niet weten of er ooit een poging werd ondernomen om andere getuigen op te sporen, en omdat er maar weinig kans bestaat dat de gerapporteerde fysische effekten destijds degelijk geanalyseerd en opgetekend werden, zien we ons verplicht om dit geval als "onvoldoende" te etiketteren, en het te beschouwen als een mooie geschiedenis die alle ingrediënten bevat van de onbetrouwbare SF-achtige verhalen die ons jaarlijks vanuit Zuid-Amerika bereiken Enkel het evenwichtige van het getuigenrelaas maakt het geval "Terrest" potentieel interessant.

▷ **SVL EVALUATIE:** ONVOLDOENDE (-INTERESSANT)

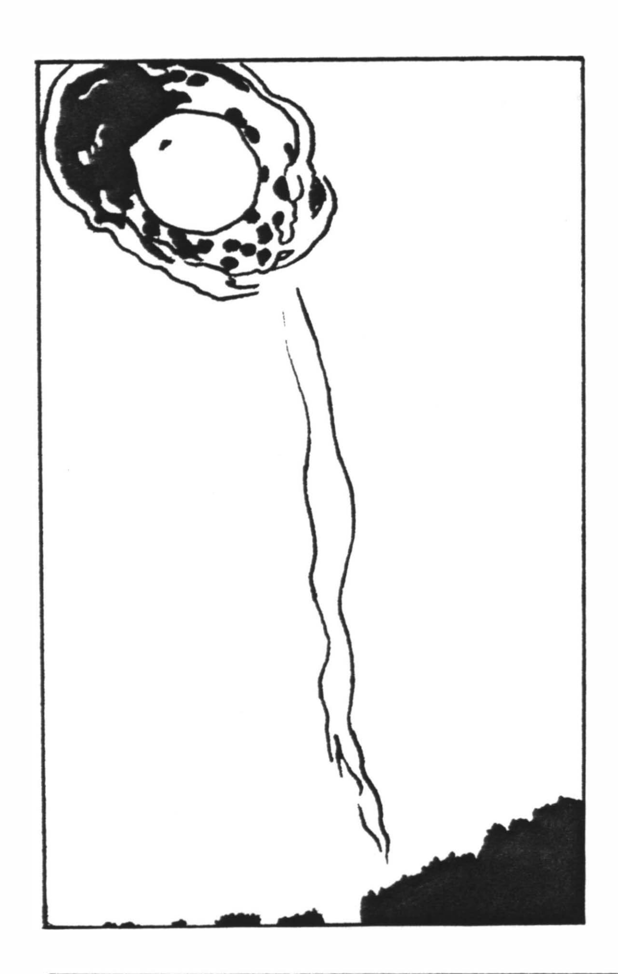
8 1953 BOUFFIOULX

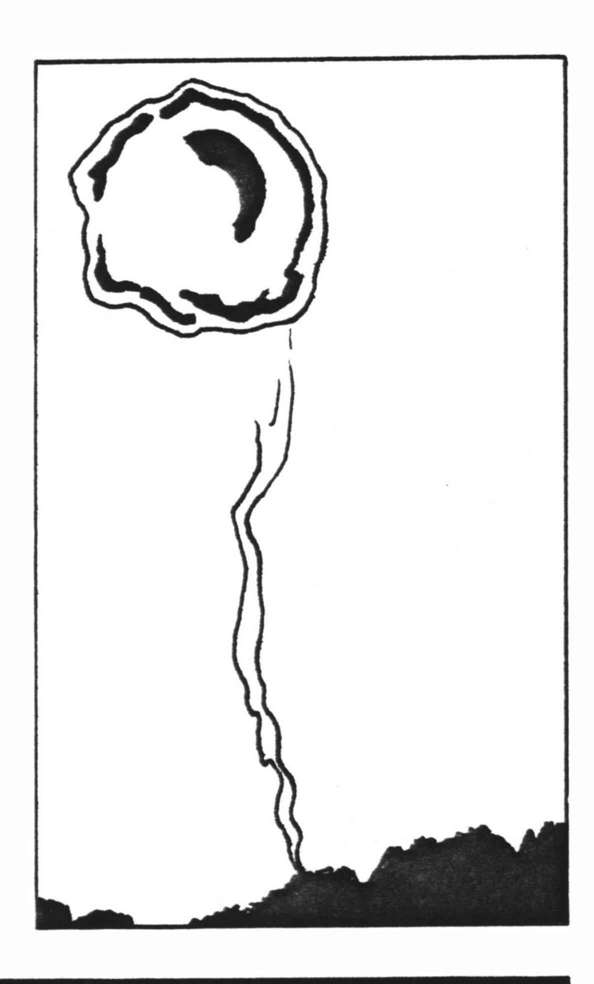
Op 16 mei 1953, omstreeks 8 uur 's avonds, keerde Hermann Chermann, fotograaf te Bouffioulx, met de auto terug naar huis toen hij boven Blanche-Borne te Couillet een rooksluier naar omhoog zag stijgen. De spiraalvormige draaibeweging van deze rook trok zijn aandacht, eenmaal gestopt, verliet hij de auto om beter te kunnen waarnemen. Op jacht naar een origineel onderwerp voor een internationale fotowedstrijd te Parijs, had hij zijn toestel op de

kussens klaargelegd en spoedde hij zich nu om het te gaan halen. Toen hij terug was konstateerde hij dat de rook aan de top opengebloeid was en dat die in het midden een schitterende cirkel omringde omgeven door een smalle band in alle kleuren van de regenboog. Een zacht en regelmatig geronk vergezelde het verschijnsel: je zou gedacht hebben dat je een V1 hoorde, verklaarde hij aan onze reporter.
Vervolgens begon het ding te schommelen en werd een geluid hoorbaar dat dee denken aan een metalen plaat waarmee men in het toneel, via een bepaalde beweging, de donder probeert voor te stellen, maar dan zachter.

Op dat ogenblik nam Dhr. Chermann zijn eerste foto. Daarna verwijderde het objekt zich en werd een egaal oppervlak zichtbaar. Dhr. Chermann had de tijd om een tweede foto te nemen vooraleer het merkwaardige verschijnsel plots verdween, zonder enig spoor na te laten, enkel een beetje rook dat vlug oploste.

Ter herinnering: een getekende voorstelling van de beroemde foto's uit Bouffioulx

"Ik kon me helemaal niet voorstellen dat ik een vliegende schotel had gezien De volgende dag vernam ik dat hooggeplaatste personen uit Charleroi hetzelf de schouwspel hadden waargenomen.en daarbij de term vliegende schotels in de mond namen. Een week later, ter gelegenheid van een diner voor een eerste kommunikant waar ik foto's zou maken, vertelde een geïnviteerde regentes me dat ze eveneens getuige was geweest."

Na de publikatie van de foto's hebben techniekers van het meteorologisch station van Villacoublay het objekt herkent. Ook zij hadden het waargenomen en niet kunnen identificeren.

Onze verslaggever heeft uit de mond van de getuigen uit Charleroi de bekentenis gekregen dat ze tot stilzwijgen waren bewogen uit angst om belache-

lijk te worden gemaakt. Dergelijke terughoudendheid is begrijpelijk, maar valt toch te betreuren.

[Waarschijnlijke bron: La Gazette de Charleroi, 1953.]

Enquêteurs van de Brusselse groepering SOBEPS brachten 19 jaar na de feiten een bezoek aan de getuige. Het verslag dat zij naderhand opstelden wijkt enigszins af van het krantenartikel dat we hierboven citeerden. Voor de eerste keer is er ook sprake van mogelijke sporen:

"Dhr. Hermann Chermanne, beroepsfotograaf en correspondent van een groot Belgisch dagblad, keerde op 16 mei 1953, omstreeks 17u30, naar Charleroi terug. Hij bevond zich op dat tijdstip in het plaatsje "La Blanche Borne", op de smalle weg die naar Bouffioulx leidt, op ongeveer 7 km ten zuidoosten van Charleroi. De site ligt tamelijk hoog, is omringd door weilanden en populieren, en ligt aan de voet van een stort. Het gure aspekt van de omgeving wordt er enigszins verzacht door de weelderige en spontane plantengroei.

Dhr. Chermanne hield enige ogenblikken halt om een schaapskudde te fotograferen, toen hij plots een eigenaardig gedruis achter zich hoorde. Het geluid herinnerde hem aan het heen en weer schudden van een metalen plaat en ging vergezeld van korte ontploffingen die deden denken aan mitrailettevuur. Hij draaide zich onmiddellijk om en zag in noordwestelijke richting een groot glanzend voorwerp, omgeven door een witachtige halo. Terwijl het tegen een blauwe lucht naar omhoog steeg vielen er witte partikels uit, waarbij het objekt zelf een gedraaide rooksliert van hemelsblauwe en witte kleur achter zich aantrok. Het voorwerp was tevoorschijn gekomen van achter enkele bomen die zich op een heuvelachtig terrein in de verte bevonden. Het klom eerder langzaam de hoogte in en zonder ook maar één ogenblik zijn koelbloedigheid te verliezen, nam Dhr. Chermanne twee foto's van het verbazingwekkend fenomeen.

Het opstijgen ging gepaard met een een draaiende beweging van het tuig rond zijn eigen as, eerst maakte het een kwartdraai naar links, vervolgens naar rechts, enz... zodat het er de ene keer uitzag als een ovaal en de andere keer als een cirkel, wat zonder twijfel de torsie van de sluier veroorzaakte. Daarna bleef het gedurende een twintigtal sekonden stilhangen. Ondertussen werd het geluid dat het voortbracht zwakker tot het plotseling helemaal ophield. Precies op dat ogenblik versnelde het voorwerp om "met de snelheid van een vallende ster" geluidloos in zuidoostelijke richting te verdwijnen. De gedraaide sluier was korte tijd zichtbaar gebleven, maar op het moment van het bruuske vertrek bleef er niets meer van over.

Op hetzelfde ogenblik had een andere getuige, Dhr. Roger Michel, een schrijnwerker uit Bouffioulx, het objekt gezien vanuit het 1500 meter verderop gelegen Chamborgneau. Hoewel hij zijn waarneming niet in detail kon beschrijven, was hij zeer verbaasd geweest over de geluidloosheid en het volkomen onbekende karakter van het voorwerp. In de streek van Bouffioulx, en ook daarbuiten, zouden talrijke personen op het moment dat het verschijnsel zich voordeed, een doffe maar krachtige knal gehoord hebben, maar de getuigen die ons met naam genoemd werden zijn vandaag helaas verdwenen.

(...)

Kort daarna werd Dhr. Chermanne langdurig ondervraagd voor het militair auditorium te Brussel. Hij is er zich van bewust dat hij "iets" onbekends heeft waargenomen, maar schijnt daar niet zoveel belang aan te hechten en weigert, ook nu nog, te verklaren dat hij een "vliegende schotel" heeft gezien. Enige tijd na zijn waarneming, hoorde hij dat iemand vreemde sporen gevonden had op de plaats waar het toestel vandaan leek te komen. Wij hebben deze persoon, die anoniem wenst te blijven, teruggevonden en bedanken hem voor zijn waardevol getuigenrelaas dat een nieuw element aan het geval van Bouffioulx toevoegt.

Dhr. G.C., een gepensioneerd ingenieur, stond destijds in voor de openbare werken in de omgeving van Bouffioulx. Als lid van de GEPA was hij in het voorval geïnteresseerd geraakt en had hij ontdekt dat, in geval er een landing was geweest, en dat was waarschijnlijk gezien de lage hoogte waarop de UFO zich bevond toen hij door Dhr. Chermanne werd gezien, het voorwerp zich moest hebben neergezet in een open plek naast de weg van Pays-Bayard, op de grens van de gemeenten Couillet en Bouffioulx in een gehucht dat "La Sibérie" wordt genoemd.

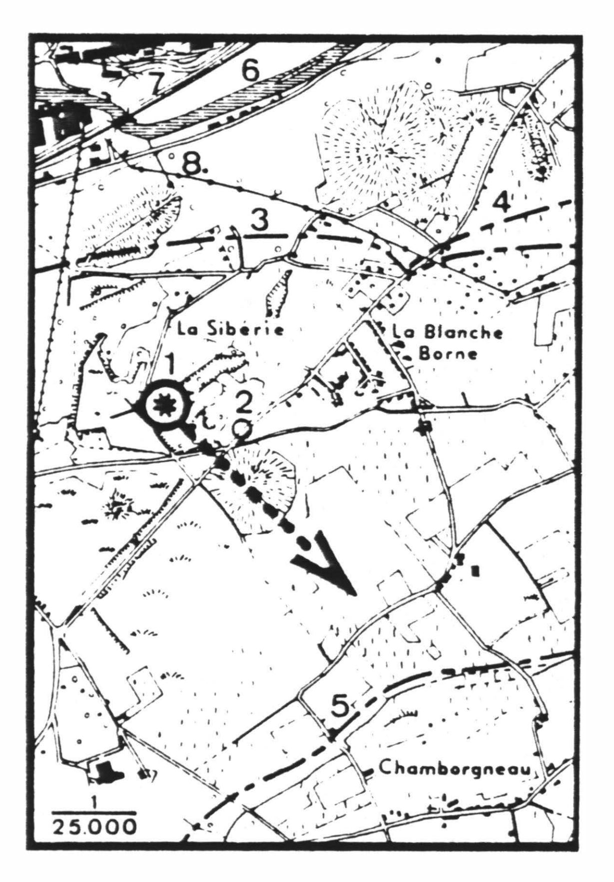
Op die plek is er een oude zandgroeve die vandaag de dag omgebouwd is tot een zuiveringsstation voor kalkwater dat opgestuwd wordt door de fabrieken van Solvay. De zandgroeve bevindt zich op 300 meter van de plaats waar Dhr. Chermanne zich bevond, wat toelaat om te besluiten dat deze de UFO van zeer nabij heeft waargenomen.

Dhr. G.C. zag geen enkel spoor op de grond, noch op de populieren die het terrein afboordden. Hij was echter dermate in de affaire geïntrigeerd geraakt dat hij nog verschillende keren naar de plaats terugkeerde en er uiteindelijk, enkele maanden later, achterkwam dat deze populieren vlugger hun bladeren leken te verliezen dan de bomen die zich verder bevonden. Hij kwam er nu regelmatig langs en konstateerde dat de populieren (een dozijn ongeveer) wel degelijk binnen afzienbare tijd uitdroogden en volledig aan het wegkwijnen waren. Enkele jaren later lieten de Solvay-fabrieken de dode bomen omhakken met het oog op de aanleg van het reservoir. Dhr. G.C. bemerkte toen dat de struktuur een vreemde anomalie vertoonde: deze was namelijk al sponsachtig geworden. Hij sprak hier met verschillende personen over en die antwoordden hem dat deze transformatie het gevolg was van het kalkwater dat de bodem doordrenkte. Maar hoe moet het dan uitgelegd worden dat enkel het dozijn populieren dit lot onderging, terwijl de overvloedige plantengroei in de nabijheid volledig intakt bleef ?"

KAARTJE VAN DE WAARNEMINGSSITE ▶

LEGENDE

(1) Positie van het verschijnsel
(2) Plaats van de getuige
(3),(4),(5) Geologische spronghoogten
(6) De rivier de Samber
(7) Spoorweg
(8) Hoogspanningsleiding

[FERRYN, Patrick: Inforespace n° 5 (1972), pp. 20-22.]

KOMMENTAAR

Het is voorbarig om aan te nemen dat de uitdroging van de populieren in verband stond met de waarneming van Dhr. CHERMANNE. Jacques BONABOT acht het waarschijnlijker dat een industriële pollutie aan de basis lag van een lokaal ecologisch drama. UFO-onderzoekers Claude MAUGE (Frankrijk) en Jacques SCORNAUX (België) onderschrijven die veronderstelling. Op de vraag waarom enkel een dozijn populieren werd aangetast antwoordt Jacques BONABOT: "...het is ons niet meer mogelijk om te onderzoeken hoe deze over het terrein verspreid stonden. Hoe het reliëf precies was en hoe het kalkwater ter plekke infiltreerde."

De SVL meent dat een natuurlijke oorzaak niet uit het oog mag verloren worden. Het feit dat alleen maar één bepaalde boomsoort, en niet "de overvloedige plantengroei in de nabijheid" het slachtoffer werd van "verdroging" wijst onzes inziens eerder in de richting van een specifieke boomziekte, ook al kan een fysiogene oorzaak niet geheel uitgesloten worden.

▷ **SVL EVALUATIE:** -NATUURLIJKE OF FYSIOGENE BOOMZIEKTE

(Deel II in SVLT 4/16)

VREEMDE VERSCHIJNSELEN BOVEN VLAANDEREN (DEEL 7)

JACQUES BONABOT

In de zes voorgaande afleveringen van deze artikelenreeks (zie SVLT nrs. 2/8, 2/9, 3/10, 3/11, 3/12 en 4/13) beschreef Jacques BONABOT de vreemde verschijnselen die in Vlaanderen gerapporteerd werden voor de periode van 1384 tot en met 20 april 1950. In dit zevende deel wordt de lijn doorgetrokken naar april 1951.

Wij herhalen onze oproep aan de andere Belgische groeperingen om na te gaan of er zich in hun dossiers geen oude waarnemingen bevinden die dit chronologisch overzicht kunnen vervolledigen. De lezers zelf kunnen ook hun steentje bijdragen door in oude publikaties of archieven te zoeken naar beschrijvingen van ongewone waarnemingen die zich in de geschiedenis van het Vlaamse landsgedeelte zouden hebben voorgedaan, de religieuze verschijningen en zonnewonderen inbegrepen.

In Les soucoupes volantes viennent d'un autre monde (64) schrijft de Franse science-fiction auteur Jimmy GUIEU op p. 151:

> Een Engels dagblad meldt dat er een schotel zou geland zijn in België, te Brugge, in het midden van de stad.

Opzoekingen in de archieven van de dagbladen uit die tijd hebben niets opgeleverd. Daarenboven bevatten de twee boeken van GUIEU, het tweede zijnde Black out sur les soucoupes volantes, heel wat informatie die de auteur nooit verifieerde en die hij doorgaans overnam uit de Franse pers van de jaren vijftig. In de loop van de jaren zeventig heeft GUIEU, gewezen medewerker van Marc Thirouin, uitgever van het tijdschrift OURANOS (Valence, Frankrijk), met klem de ervaringen van Frank Fontaine uit Cergy Pontoise verdedigd. Ervaringen waarvan Fontaine's vriend Jean-Pierre Prévost in juli 1983 toegaf dat het om een mystificatie ging waarvan hijzelf "het brein" was geweest... (65)

Uittreksel uit de dossiers van Edgar SIMONS:

> Zo'n 15 à 20 jaar geleden (het relaas hier werd gedaan in 1970), ik denk dat het in mei was, zag ik in de voormiddag een vreemd licht in de lucht. Ik stond in de zandstappestraat te SCHOTEN naar bouwwerken te kijken, met mijn gezicht naar het noorden gericht. Ongeveer in het noordoosten, juist boven de bomen in de verte, kwam een licht aangevlogen. Het verplaatste zich horizontaal naar het westen. Maar in het noorden gekomen, verdween het plots. Tijdens de vlucht scheen het licht in helderheid toe te nemen. Het zag eruit als een heldere ster. De waarneming duurde slechts een tweetal sekonden. De hemel was zeer helder en het was zonnig weer. (66)

Heeft de getuige, die anoniem wil blijven, een "vallende ster"

of meteoor waargenomen ? Wat ons betreft is de vermelde duur van twee sekonden reden genoeg om aan te nemen dat dit het juiste antwoord is. Kan men in twee sekonden uitmaken welk trajekt gevolgd werd ? En was dit trajekt horizontaal ten opzichte van de grond of was er een verplaatsing naar de grond toe (schuine lijn) ?
Gegevens die op zichzelf al kunnen aantonen dat het om een meteoor ging die de dichte lagen van onze atmosfeer binnenkwam en er opbrandde.

Lutgarde TORFS, voormalig medewerkster van de Studiegroep voor Progressieve Wetenschappen (SPW) en lid van GESAG, rapporteert in een brief daterende van 15 oktober 1976, een waarneming gedaan door haar schoonmoeder te Putte (provincie Antwerpen) tijdens een namiddag in de zomer van 1950.

> Gedurende een 15-tal sekonden zag de getuige, toen 44 jaar oud, een cilinder of staaf dewelke, op armlengte afstand, 15 centimeter op 1 mat. Het verschijnsel had een geel-koperen tint en verscheen in het oosten, hield enige tijd stil om zich vervolgens terug in oostelijke richting te verwijderen. De verschijning was in het noorden blijven stilhangen, boven de melkerij van de streek, op een hoogte die de getuige schatte tussen 7500 en 8000 meter. (67)

Dit geval werd in de GESAG-dossiers als interessant geklasseerd zonder dat we een mogelijkheid hebben gezien om alsnog een verklaring te vinden voor het probleem dat deze koperen cilinder stelt.

Tijdens diezelfde zomer van 1950 zou Dhr. Schmidt, in de loop van de dag, een luchtverschijnsel hebben waargenomen. Hij bevond zich toen in Koksijde (West-Vlaanderen).

> Het ging om drie lichtpunten die onbeweeglijk boven het strand hingen en die zich na 30 minuten in noordoostelijke richting verwijderden. (68)

BLOECHER, een Amerikaanse onderzoeker die zich specialiseert in de studie van "humanoiden", vermeldt een Belgisch geval met inzittenden voor Brugge. Het geval gebeurde volgens Ted BLOECHER in oktober 1950 en zou zich in het centrum van de stad hebben voorgedaan. Dit laat vermoeden dat er een verband bestaat met het fenomeen dat Guieu voor datzelfde jaar citeert.

> Oktober 1950 Brugge, België
> Een artikelschrijver "heeft op zijn bureautafel" een foto van een vliegende schotel die, zo wordt beweerd, 2 weken geleden in het centrum van Brugge was geland.
> Volgens het Brugse tijdschrift "Burgerwelzijn" zaten er 26 levende wezens in. Deze mannen, waarvan men vermoedde dat het Martianen waren, werden voor "inspectie en ondervraging" naar een kamp in St.Kruis gebracht. De foto van de schotel toont "een groot, plat, cirkelvormig voorwerp met zonderlinge uitsteeksels aan de bovenkant" en omringd door inwoners van Brugge. Een andere foto toont de leider van de bemanning gekleed in een dik rubberen pak, met met een ademhalingsapparaat rond zijn borst gegespt en op

zijn linkerschouder een mysterieus toestel dat geleek op een klok.

Laten we het maar meteen zeggen: het lijdt geen twijfel dat het om een foutieve interpretatie gaat van informatie afkomstig uit België en gepubliceerd in de Verenigde Staten, in een niet geïdentificeerde krant, onder een rubriek met de titel "This World of Ours", oktober 1950, van Elliott Rockmore...
Slechte interpretatie en verdraaiing van informatie hebben geleid tot de montage van een tekst die aan de verzuchting van de tijd moest tegemoetkomen: de vliegende schotels!

Het tijdschrift Burgerwelzijn is inderdaad een Brugs weekblad dat tot op de dag van vandaag nog altijd bestaat. In mei 1985 was het aan zijn 135ste jaargang toe. Jim GERARD heeft de archieven van dit weekblad onderzocht maar vond niets voor de betrokken periode. Voor het einde van het jaar vond hij evenwel een foto met daarop... Sinterklaas, omringd door kinderen op het ogenblik dat hij uit een rijkelijk versierd voertuig stapt op de grote markt van Brugge! GERARD slaagde er niet in om met zekerheid te achterhalen om welk voertuig het ging maar het lijkt in ieder geval sterk op een folkloristische praalwagen.
Na de tweede wereldoorlog werden heel wat politieke gevangenen uit West-Vlaanderen onder bewaking geplaatst in een kamp te Sint-Kruis, een randgemeente van Brugge en heden ten dage met de stad gefusioneerd. Dit kamp kwam in het begin van de jaren vijftig terug in handen van het Nationale Ministerie van Defensie en is vandaag het opleidings- en vormingscentrum voor militairen van de Belgische Zeemacht!

Men vraagt zich af wat dergelijke gegevens met daarenboven nog een foto die aan Elliott Rockmore werd bezorgd kan teweegbrengen wanneer die afkomstig is uit een lokaal weekblad in Vlaanderen en na verzending terecht komt in de Verenigde Staten! (69) Is het mogelijk dat een in de Nederlandse taal gepubliceerd artikel uit Burgerwelzijn van 1950, handelend over het gevangenenkamp van Sint-Kruis, vermengd werd met de komst van Sinterklaas ? Wat komt de "vliegende schotel" dan bij dit alles doen ? We herinneren aan de waarneming van Brugge, 20 april 1950, en deze van Guieu. Deze laatste wordt zeer gelijkaardig beschreven als het geval van oktober en heeft de verwarring zonder twijfel nog in de hand gewerkt. GUIEU werd in het Engels vertaald.

In de loop van de zomer van 1950 (of 1955), op het einde van de namiddag, bevond Willy VAN CANNEYT (toen 8 à 10 jaar oud) zich buitenshuis, in het gehucht Broekhuize,gemeente MALDEGEM (West-Vlaanderen). Zijn jonge zuster Yvette stond naast hem.
Yvette VAN CANNEYT zag het fenomeen als eerste toen zij haar ogen automatisch naar de hemel richtte. Het betrof een schijf die om haar eigen as roteerde. Het bovenste gedeelte was plat terwijl het onderste gewelfd was. Aan de buitenste rand van de schijf ontwaarden zij zeer korte stralen van een grijsachtig licht. Er was geen enkele rookemissie en de lichtstralen bleven als vastgeplakt op de rand van het voorwerp zitten.
Zij deden denken aan pulserende stengeltjes.
Op een schijnbare afstand van 60 cm van de ogen werd de diame-

ter geschat op ongeveer 20 cm, terwijl de snelheid waarmee het zich voortbewoog vergeleken werd met deze van een vliegtuig uit die tijd (ongeveer 900 km/u). Het leek alsof enkel de krans aan de buitenkant rond de vertikale as van het voorwerp draaide, een langzame rotatie. Yvette VAN CANNEYT preciseert dat het oppervlak van het objekt af en toe oplichtte, toch was er geen zon en was de lucht bewolkt.
Waarschijnlijk speelden de gebeurtenissen zich dus inderdaad af naar het einde van de namiddag, tijdens de laatste weken van de zomer.
Het voorwerp verplaatste zich van het westen naar het oosten, en passeerde bijna loodrecht boven de plaats waar de getuigen zich ophielden, op een hoogte die geschat werd tussen 4000 en 6000 meter.

De kinderen haastten zich naar binnen om hun ouders te verwittigen maar toen ze even later samen buitenkwamen was alles verdwenen.
Tussen het verschijnen van het voorwerp en het binnenrennen van de jonge getuigen in het ouderlijk huis, lagen er 3 minuten.
Willy VAN CANNEYT voegt er aan toe dat de vorm duidelijk was, met scherp omlijnde contouren. (70)

Talrijke korte, nauwe en gelijkgevormde bundels. Deze bundels maakten de indruk dat het toestel langzaam om zijn as draaide.

In het vertikaal plan was het toestel zeker symetrisch. Mogelijk was dit ook het geval voor het horizontaal plan. Hierover is geen voldoende zekerheid meer (daar het tuig bijna boven ons vloog kon de bovenkant onvoldoende waargenomen worden).

Naar schets en commentaar van Willy Van Canneyt

Onderstrepen we nog dat de getuige, Willy VAN CANNEYT, in 1972 en 1973 medewerker is geweest bij de GESAG-direktie, en dat het in die periode was dat hij kennismaakte met het UFO-gebeuren en zijn getuigenis aan ons doorspeelde.
Het verschijnsel van Maldegem staat in de GESAG-dossiers nog altijd geklasseerd als **niet geïdentificeerd.**

Het Gentse dagblad Het Volk van zaterdag 21 april 1951 meldt:

> VREEMD VOORWERP IN DE LUCHT BOVEN PAMEL
> Naar verluidt hebben enkele personen te Pamel een vreemd voorwerp in de lucht opgemerkt. Omstreeks 22.30 u. zagen zijn in de lucht plotseling een rode schijf die zich met grote snelheid voortbewoog.

Boven de gemeente vertraagde zij en beschreef een grote kring, terwijl de kleur van rood overging tot blauw-wit. Daarna sprong de schijf geruisloos uiteen in vuurstrepen die langzaam uitdoofden.

De feiten werden in de Belgische dossiers opgenomen met als datum "april 1951". Rekening houdend met het moment van de dag en het gedrag van het verschijnsel wordt de desintegratie van een meteoride in de dichte lagen van de atmosfeer weerhouden.

(wordt vervolgd)

NOTA'S EN REFERTES

(64) GUIEU, Jimmy: Les soucoupes volantes viennent d'un autre monde (Uitg. Fleuve Noir, 1954), p. 151. Ook bij uitgeverij Omnium Littéraire (1972), p. 170.
GS n° 464. April 1950, Brugge (West-Vlaanderen).

(65) Zie S.V.L. Tijdschrift, jaargang 2, nr. 8 (oktober 1983), p. 4-5: BONABOT, Jacques: "Cergy-Pontoise: Een mystifikatie".

(66) SIMONS, Edgar: mededeling.
GS n° 472. Mei 1950 (1955), Schoten (prov. Antwerpen).

(67) TORFS, Lutgarde: mededeling van 15 oktober 1976 (samengevat voor SVL).
Bulletin du GESAG: maart 1977 (n° 47), p. 2.
GS n° 1060. Zomer 1950, Putte (prov. Antwerpen).

(68) DOHMEN, Jean: mededeling.
GS n° 281. Zomer 1950, Koksijde (West-Vlaanderen).

(69) Burgerwelzijn (Brugge): 1950 (?)
ROCKMORE, Elliott: "This World of Ours" (niet gedateerd dagblad, Bloecher).
BLOECHER, Ted: HUMCAT.
BLOECHER, Ted: mededeling aan Gamard en Bonabot.
GERARD, Jim: archiefonderzoek (Brugge).
BONABOT, Jacques: opzoekingen.
GS n° 1198. Oktober 1950, Brugge (West-Vlaanderen).

(70) VAN CANNEYT, Willy: schriftelijke getuigenis van 29 september 1972.
BONABOT, Jacques: enquête van september 1972.
Bulletin du GESAG (Vlaamse afdeling): december 1972 (n° 30), p. 12.
Bulletin du GESAG: maart 1973 (n° 31), p. 9.
GS n° 552. 1950 (1955 ?), Maldegem (Oost-Vlaanderen) - **niet geïdentificeerd.**

(71) Het Volk (Gent): 21 april 1951.
GS n° 1696. April 1951, Pamel (Brabant).

NOOT VAN DE REDAKTIE

Deze artikelenreeks beperkt zich tot een korte en getrouwe weergave van ongewone waarnemingen zoals die door de getuigen gerapporteerd werden. Men dient er bijgevolg rekening mee te houden dat de geschatte afmetingen en afstanden die in deze samenvattingen voorkomen, niet beschouwd mogen worden als betrouwbare aanwijzingen voor verder onderzoek.

THE ROTTERDAM TRECOROSS INCIDENT

DE 25 MINUTEN DURENDE DOCUMENTAIRE IS VOLTOOID !
(Een mededeling van Martin HOLWERDA, SVL-medewerker uit Rotterdam.)

Het komt niet vaak voor dat iemand die beweert een UFO gezien te hebben zijn getuigenis zelf onderzoekt, om er vervolgens bekendheid aan te geven via een boek of tentoonstelling.
Een voorbeeld van zo'n geval is dat van Daniël Fry. Het komt nog veel minder vaak voor dat de waarnemer bovendien een filmdocumentaire realiseert over zijn eigen onderzoek. De hier aangekondigde documentaire gaat over een in het najaar van 1979 waargenomen UFO en heeft als titel "THE ROTTERDAM TRECOROSS INCIDENT".
Ze is voorzien van een steeds prevalerend Engels commentaar, gesproken in een contrasterende mannelijke en vrouwelijke stem. Dit filmdocument behandelt een 10 minuten durende UFO observatie, die met behulp van 35 andere, via een advertentie gevonden getuigen werd gereconstrueerd.
Hiermee wordt bedoeld dat een grootte, een vorm en een bepaald vluchtgedrag, alsmede een patroon van afgelegde banen werd gevonden dat gelijktijdig aan de waarnemerseisen van alle getuigen voldoet.
7 waarnemers gaven medewerking aan deze documentaire, en er werd op 4 waarnemingsplaatsen gefilmd.

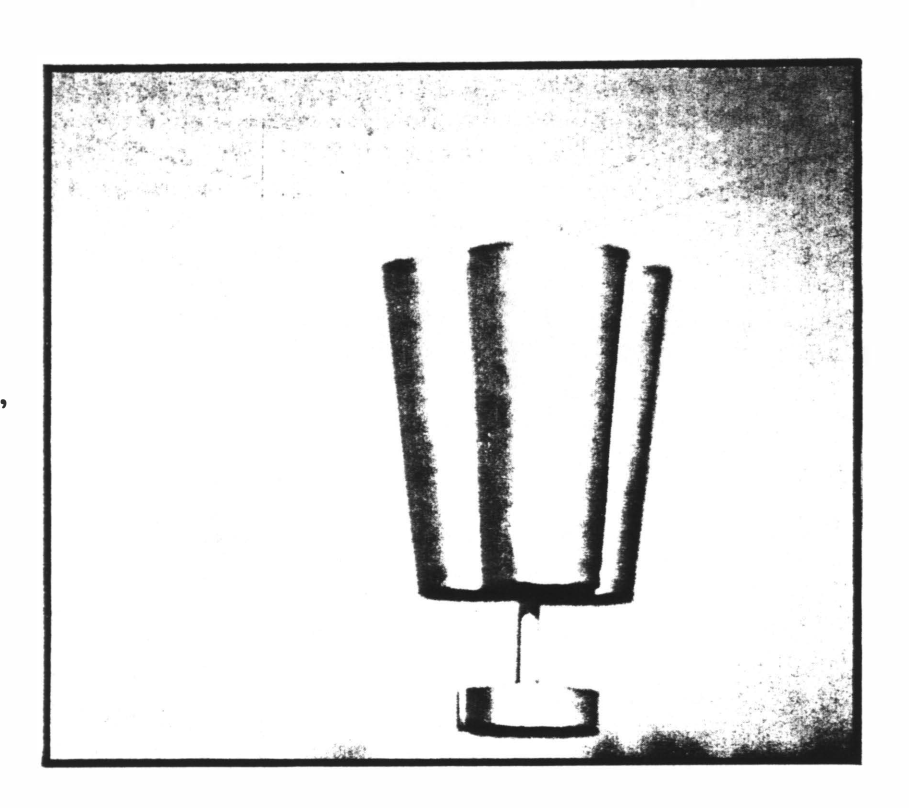
De film is opgebouwd uit 50 documenten zoals kaarten, tekeningen, schema's en opnames van het gebruikte model, daaraan toegevoegd nog 40 instellingen, zoals bijvoorbeeld van getuigen op hun waarnemersplaats.
Naast het genoemde commentaar en het oorspronkelijke geluid is gebruik gemaakt van speciaal door Marnix Holwerda vervaardigde synthesizer muziek. Deze verzorgde ook de montage, terwijl Martin Holwerda het scenario en de tekst schreef.
Deze 25 minuten durende videoproductie in kleur, is uitgebracht op het semi-professionele U-Matic systeem.

De film is verkrijgbaar door contact op te nemen met M&M Productions, p/a Oranje plantage 56, 2611 TL DELFT, Nederland. U kunt telefonisch contact opnemen onder nummer 015-145081.
VHS is uit voorraad leverbaar maar ook kunnen copieën verzorgd worden op Betamax en Video 2000. (Vanzelfsprekend is de film leverbaar op U-Matic materiaal.)
De koopprijs bedraagt f 100,-. Ook huren van de film is mogelijk en wel voor f 25,- per week met een waarborgsom van f 75,-. Alle transacties alleen bij vooruitbetaling en per postwissel of brief.
(In verband met de hoge U-Matic cassette prijs worden bestellingen op U-Matic met f 55,- verhoogd.)

Op de foto hiernaast ziet u een schaalmodel van het voorwerp zoals dat in september 1979 door verschillende mensen boven Rotterdam en omgeving werd waargenomen.

Martin HOLWERDA, die het ongewone verschijnsel bij valavond op 27 september waarnam, bouwde dit model aan de hand van de getuigenverklaringen die hij verzamelde en de details die hij uit zijn eigen waarneming herinnerde.

Tot op de dag van vandaag werd er geen sluitende verklaring gevonden voor deze vrij uitzonderlijke waarnemingenreeks.

RECENTE MELDINGEN

Met de "recente meldingen" worden bedoeld: de Belgische en Nederlandse UFO/IFO-waarnemingen die dateren van maximum 6 maanden voor de uitgiftedatum van het SVL Tijdschrift waarin ze gepubliceerd staan.
Achter elke samenvatting geeft de SVL haar persoonlijke beoordeling van de gerapporteerde fenomenen. Deze evaluaties zijn gebaseerd op de dokumenten en gegevens die over de waarneming werden verzameld. Worden zij voorafgegaan door het symbool "=", dan worden zij door de studiegroep als definitief beschouwd. Zijn de schattingen onzeker, dan worden zij aangeduid met het symbool "-". Alle evaluaties zijn evenwel voor verandering vatbaar.

Lezers, lezeressen of medewerkers die een recente melding ter plaatse willen nachecken, kunnen meer gegevens (zoals namen en adressen van de getuigen, kopieen of afschriften van de originele dokumenten, enz...) bekomen door te schrijven naar het SVL-adres (Oever 28, B-2000 ANTWERPEN).

• GOES (Zeeland) - 03/02/1985 (rond 4 u)

J.T.F., een Schotse vioolspeler die in Antwerpen als straatmuzikant aan de kost komt, bezorgde ons een handgeschreven relaas van wat hij en enkele vrienden op 3 februari hadden meegemaakt (wij vertalen uit het Engels):

"Van zaterdagavond tot vroeg in de ochtend verbleef ik in de stad GOES. Op zondagmorgen besloten we om een wandeling te maken langs de polders... vanaf de stad ongeveer vijftien minuten wandelen. We waren met zijn zessen. Het was een warme, kalme dag maar wel overtrokken. Zwaarbewolkt. Terwijl we aan het wandelen waren was er plots een voorwerp dat op een waggelende manier uit de lucht kwam vallen...zoals een vliegtuig soms doet. We stopten allemaal en bleven (ongeveer) één minuut toekijken. Deze vuurbol hing denk ik, ruw geschat, op 7 mijl van ons verwijderd en verplaatste zich met een konstante snelheid. Terwijl we naar dit schouwspel keken - verzekerde één persoon ons dat het een vliegtuig was... wij waren het daar niet mee eens. Deze"vuurbol" leek van waar wij stonden ongeveer even groot als een vliegtuig en liet ook nog een rookspoor achter. Deze vuurbol verdween in het niets, zonder sporen na te laten, zonder geluid... Die avond luisterden we op de terugweg naar Antwerpen naar het nieuws... er was geen enkel bericht over één of andere ongewone gebeurtenis."
(Bron: getuige J.T.F. aan Wim VAN UTRECHT op 22/05/1985)

SVL EVALUATIE: = METEOOR OF LICHTKOGEL
De beschrijving die J.T.F. geeft komt volledig overeen met de waarneming van een bolide of lichtkogel. De waggelende beweging die vermeld wordt duidt er misschien op dat deze laatste mogelijkheid de meest waarschijnlijke is. Noteren we ook de weinig ideale waarnemingsomstandigheden: hadden de getuigen er een zware zaterdagavond op zitten en was de wandeling bedoeld om terug bij positieven te komen ?

SUMMARY OF THE SVL-JOURNAL N° 4/15

For more details write to: SVL, Oever 28, 2000 ANTWERPEN. Belgium.

The "Studiegroep voor Vreemde Luchtverschijnselen" (SVL), translated in English as "Group for Study of Strange Aerial Phenomena", was founded in 1979. Its main purpose is to investigate reports of unusual phenomena that are said to have appeared in the sky and on the ground. The final goal of our investigative group is to establish a scientifically more acceptable level of research, worthy of the name "ufology".

SVL publishes a trimonthly journal in the Flemish language, called SVL Tijdschrift or SVLT. In December 1982 we decided to add English summaries to SVLT because we felt that certain contemplative articles (for example contributions received from French-speaking researchers) as well as our own accounts of CE-cases from Belgium and Holland, might be of interest to English-speaking "ufologists".

The price of an annual subscription to SVLT amounts to 400,- BF for 4 issues. If remitting by Giro then the account number is 000-1194979-36, to be addressed to: Wim van Utrecht, Oever 28, B-2000 ANTWERPEN. Belgium.

STATISTICS AND UFOLOGY
by Henry KAMPHERBEEK

The fact that not very much exact, quantative information on UFOs is available is a cause of annoyance to many researchers who are attempting to embody UFO-phenomena in an exact frame, a.o. by performing statistical research.

STATISTICS

A reasonably large number of statistics can be found in UFO-literature, and it gives a good impression of the available material.
Just availability of material is a great problem in ufology, a large share of the casuistry is not known, and statistics can therefore only be compiled about the relatively small group of reported cases, in fact statistics can only show that x% of the **known** cases has characteristic y, that can be entirely different from the proposition that x% of all cases (not to speak of UFOs) has characteristic y, it is probably interesting to deal with this in more detail.

UFOS AND UFO REPORTS

When somebody observes a strange aerial phenomenon it is not certain at all that this phenomenon will be reported, one could think of 3 categories of causes for not reporting (or for reporting) a case:

1 - the nature of the observation kept the witness from reporting, e.g. because the case was too ridiculous,

2 - the witness is not likely to report due to personal situation or personal characteristics,

3 - the witness can't drop his story properly.

In short: observation, observer, public.

The possibility that a case is not reported because of its ridiculous nature is often mentioned in ufological literature, tales of "little-green-men" are too ridiculous for many people, it is a very reasonable (although not demonstrable) hypothesis that entity-cases therefore are underrepresented in statistics. But what about less strange stories ?
It is very well thinkable that - for example - the colour of an object influences the reporting-chance, this is not certain, but it is very well possible, and if this is so statistics on colours of UFOs will be practically useless, so be careful!

The 2nd category (personal characteristics/situation of witness) refers to matters such as profession etc. - it is also thinkable that psychological characteristics of the witness play their part -, another example: from US literature it is known that US-pilots in the past manifested a strong resistance against reporting UFO-observations, supposedly due to the debunking-policy of the US government with respect to UFOs, it is obvious that in this situation pilots will be underrepresented in UFO-statistics on professions of witnesses.

The 3rd category (the witness couldn't drop his story) is closely related to the presence of investigators.
In an area where lots of researchers live, the chance that UFO-events will be brought to the surface is much larger than in an area where hardly anyone is interested in ufology. From drawing a map telling us where/how many cases were reported, the impression of a "window area" (area with increased "UFO activity") could easily arise, while perhaps, this local increase of reports is caused only by the high activity of researchers in this "window-area".

I have used many words like "probably", "perhaps", etc... I have done this because the above discussed risk of distortion in statistics can't be properly estimated (yet).
That this distortion-risk exists and is very very large is something I feel convinced of (and therefore I am pessimistic about the utility of many statistics) but before considering ways to estimate the distortion risk, let me first of all introduce the concept **reporting chance** which I define as:

Reporting chance is the chance that a phenomenon with certain characteristics is reported to the proper persons or organizations.

I am only interested in the ufological application of this concept, the definition implies that proper persons or organizations also properly deal with the reported information, otherwise they wouldn't be proper persons or organizations.

WHAT DETERMINES THE REPORTING CHANCE ?

Whe should ask ourselves this question for everything in which the 3 categories I mentioned earlier (observation, observer, public) are involved, but let us look for features that don't fall in one of these categories, I think immediately of publications of writers such as Persinger (1), Accetta (2) a.o., who carefully report that there appears to be a statistical correlation between quantities of UFO-reports and geophysical properties/phenomena.
It is not reasonable to assume that a witness is more inclined to report a UFO because the site of observation has certain geophysical properties. Factors such as availability of researchers or other channels - or personal properties of the witness - also won't have any influence.
When, in general more observations are reported on sites with specific geophysical properties, it is apparently reasonable to assume that a correlation (if properly calculated etc...) really exists.

I mention this research by Persinger and Accetta to show that there are kinds of statistical data that are apparently not subject to the danger of distortion by faculties of the reporting process, that don't affect the reporting chance; geophysical properties are essentially not related with the reporting process, things would be different when an area is explicitly known as a "UFO-area" or special area", I must think of the Hessdalen valley in Norway were observation-posts are maintained for UFO-observations, resulting in a high reporting chance for phenomena occuring at that site.

Most of the information we possess on UFOs is much more likely to be distorted by al kinds of factors, and so the problem of reporting chance becomes more urgent. I have no technique to predict in every situation what the reporting chance will be and I think that research in this direction is fully justified. One could for instance work out the following two suggestions:

1 - It is a known fact that some cases are reported very soon after they occured, while other cases are only reported after decades, with these cases there will often have been a stronge resistance against reporting, in short: a case with a low reporting chance. One could compare these cases with cases that were reported at once (from the same area and period) to find possible factors that explain a lower reporting chance.

2 - One should compare maps with geographical distributions of UFOs (i.e. the location of their alleged occurence) with maps showing density of population, presence of researchers etc... in order to find out to what extend these data are related.

This are only two suggestions and their first aim is to serve as example for themes of research, there is very much to investigate in this area and I wonder if anyone has ideas about this. Anyway, I hope to have made it clear that research into factors that (could) influence the reporting-process should be judged with great reservation but statistical research shouldn't be hopeless at all.

<u>References</u>

(1) ACCETTA, J.S.: "A search for possible causal associations between UFOs and pertubations in recorded geophysical data", Journal for UFO Studies: 2(1980), pp. 72.
(2) PERSINGER, M.A.: "Predicting UFO events and experiences", MUFON Symposium Proceedings: 13(1982), pp. 33.

LETTERS TO THE EDITOR

Dear Wim van Utrecht,

Thank you once more for sending me SVLT, even if I can only read the English summary of your journal, I think this already offers much food for thought. Please permit me to bring some precisions to Jan Heering's letter published in Vol. 4, No 14 (April 1985) and to come back with other examples regarding the reliability of Vallée's catalogue "A century of UFO landings (1868-1968)" - I use the French translation which was published in Chroniques des apparitions extra-terrestres (= Passport to Magonia), ed. E/P Denoël, 1972.

Here are first some informations concerning three of the cases mentioned by J. Heering:

- La Roche en Brénil, 05.11.54: G. Barthel and J. Brucker (La grande peur martienne, Nouvelles Editions Rationalistes, 1979, p. 40-45 and plate) assess after investigation that this case, which only came to the surface by way of an anonymous letter send to a newspaper, is to be regarded as a hoax mixing true details with an invented UFO story. The case is regarded as dubious by G.A.B.R.I.E.L. (Ouranos No 9, 4th quarter 1973, p. 8 - no details) and by M. Figuet (FRANCAT, list of French CE-cases - to appear in Lumières Dans La Nuit). An investigation by the group Vimana 21 of the Côte d'Or is in progress.
- Mendoza, 01.09.68 (or 31.08.68 ?): J.U. Pereira regards this case as "suspect" his references are only Argentinian and Brasilian newspapers and magazines together with Vallée's catalogue, but not FSR (Les "Extra-terrestres", GEPA, 1974, cas non admis à la classification n° 78).
- Albiosc photo, 23.03.74 (cover of LDLN No 138): Heering's hope concerning LDLN turned out to be false. I checked all the issues of LDLN that appeared after No 138 (except No 148, October 1975, that I have not in my possession): not any denial has ever been published! Only H. Julien mentions the case very briefly, with regard to another sighting. I quote: the "luminous phenomenon of Barjols - 1974 (classical photo although dubious in the eyes of many local ufologists)" (LDLN No 203, March 1981, p. 29).

J. Heering wrote about the Mendoza case that "when a case (...) comes into existence, it never disappears from the literature". Unfortunately he is right, perhaps even up to a point that he himself did not suspect, and that I too did not suspect untill one month ago!

A study about humanoids, with a list of 80 sightings, was published in the January-February 1964 issue of FSR (Vol. 10, No 1, p. 6-12). A reader's letter then brought following precisions in the May-June issue (Vol. 10, No 3, p. 22):

- Following cases must be rejected as hoaxes:
  1 = Mertrud, 05.10.54 ("definitely a hoax"); 2 = Kearney, 05.11.57; 3 = Serra da Guardunha (Almaceda), 24.09.54 ("definitely a hoax"); 4 = Sainte Marie d'Herblay, 16.10.54, which is in fact case number 5 = Erbray, 12.10.54 ("definitely another hoax").
- And further on: "We recommend the rejection as probable hoaxes or illusions of the following cases":
  6 = Jussey, 01.10.54; 7 = Loctudy, 05.10.54; 8 = Roverbella, 05.10.54; 9 = Brovst, 12.09.53; 10 = Greenhills, 25.08.55; 11 = Everittstown, 06.11.57; 12 = Province of Salta, 24.10.60.
- At the end of his letter the reader expressed some reserves about two cases: 13 = Montluçon, 10.10.54 (motive: only one witness - We know today that the witness was indeed the victim of hoaxers; the date is actually October, 12; See M. Figuet and J.L. Ruchon, OVNI: Le premier dossier complet des rencontres rapprochées en France, A. Lefeuvre, 1979, p. 668); 14 = Erchin Wood (Lewarde), 14.10.54 (motive: only one witness, no "object" seen - It is actually a misinterpretation, and the true date is October, 22; cf. Figuet's FRANCAT).